

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 27 /ສພຊ

ມະຕິຕົກລົງ

ຂອງ

ສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການຕົກລົງຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ
ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບປັບປຸງ

ອີງຕາມມາດຕາ 40 ຂໍ້ 2 ຂອງລັດຖະທຳມະນູນ ແລະມາດຕາ 2 ຂໍ້ 2 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ສະພາ
ແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ;

ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບເນື້ອໃນການປັບ ປຸງຂອງ
ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ລັດຖະບານແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບປັບປຸງ ໃນກອງປະ
ຊຸມສະໄໝສາມັນເທື່ອທີ 3 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດຊຸດທີ V, ໃນວາລະປະຊຸມຕອນບ່າຍ ຂອງວັນທີ 6 ພຶດສະພາ
2003.

ກອງປະຊຸມໄດ້ຕົກລົງ:

- ມາດຕາ 1:** ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສະບັບປັບປຸງ ດ້ວຍຄະແນນສຽງເປັນເອກະສັນ.
- ມາດຕາ 2:** ມະຕິຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 6 ພຶດສະພາ 2003
ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ
ສະໝານ ວິຍະເກດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
 ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ເລກທີ 34 /ສປປ

ລັດຖະດຳລັດ

ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
 ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ
 ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບປັບປຸງ

- ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ໝວດທີ V ມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1 ;
- ອີງຕາມມະຕິກົດລະບຽບຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ສະບັບເລກທີ 27 /ສພຊ, ລົງວັນທີ 6 ພຶດສະພາ 2003 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບປັບປຸງ;
- ອີງຕາມການສະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ19/ ຄປຈ, ລົງວັນທີ9 ພຶດສະພາ 2003.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວອອກລັດຖະດຳລັດ:

ມາດຕາ 1: ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ລັດຖະບານ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບປັບປຸງ.

ມາດຕາ 2: ລັດຖະດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 30 ພຶດສະພາ 2003
 ປະທານປະເທດແຫ່ງ ສປປລາວ
 ຄຳໄຕ ສີພັນດອນ

ສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ
 ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 02 / ສພຊ
 ວຽງຈັນ, ວັນທີ 6 ພຶດສະພາ 2003

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ
 ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ

ໝວດທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 (ໃໝ່). ຈຸດປະສົງຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ

ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍລັດຖະບານກຳນົດຫຼັກການການຈັດຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ ແລະລະບອບ ແບບ ແຜນວິທີເຮັດວຽກຂອງລັດຖະບານ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງລັດ, ຄຸ້ມ ຄອງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນແຫ່ງຊາດ ແລະການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ມີປະສິດທິພາບ, ຮັບ ປະກັນການປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍ, ເຮັດໃຫ້ປະເທດຊາດຮັ່ງມີເຂັ້ມແຂງ, ຊີວິດການເປັນຢູ່ ຂອງປະຊາຊົນດີຂຶ້ນ, ເຮັດໃຫ້ສັງຄົມມີຄວາມສະຫງົບ ແລະຍຸຕິທຳ.

ມາດຕາ 2 (ໃໝ່). ທີ່ຕັ້ງ ແລະພາລະບົດບາດຂອງລັດຖະບານ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແມ່ນອົງການບໍລິຫານແຫ່ງລັດ ຊຶ່ງຮັບຮອງເອົາໂດຍສະພາແຫ່ງຊາດ, ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະປະທານປະເທດ, ມີພາລະບົດ ບາດຄຸ້ມຄອງຢ່າງເປັນເອກະພາບ ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງລັດໃນທຸກດ້ານ: ດ້ານການເມືອງ, ເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ, ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນແຫ່ງຊາດ, ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ການປ້ອງ ກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະການຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 3(ໃໝ່). ຫລັກການເຄື່ອນໄຫວຂອງລັດຖະບານ

ລັດຖະບານເຄື່ອນໄຫວປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານຂອງຕົນ ຕາມຫລັກການລວມສູນປະຊາທິປະໄຕ ບົນພື້ນຖານລັດຖະທຳມະນູນ ແລະກົດໝາຍ ໂດຍມີພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວເປັນແກນນຳ ແລະຖືເອົາອົງການແນວລາວສ້າງຊາດ, ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມເປັນກຳລັງແຮງ, ນຳໃຊ້ວິທີການສຶກສາອົບຮົມ, ເສດຖະກິດ ແລະບໍລິຫານ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງລັດ, ຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ.

ມາດຕາ 4(ໃໝ່). ອາຍຸການຂອງລັດຖະບານ

ລັດຖະບານມີອາຍຸການເທົ່າກັບອາຍຸການຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ. ໃນກໍລະນີທີ່ລັດຖະບານໝົດອາຍຸການແລ້ວ ແຕ່ສະພາແຫ່ງຊາດຫາກຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບຮອງເອົາລັດຖະບານຊຸດໃໝ່ນັ້ນໃຫ້ ລັດຖະບານຊຸດເກົ່າ ສືບຕໍ່ດຳເນີນໜ້າທີ່ຂອງຕົນຕໍ່ໄປ.

ໝວດທີ II

ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ, ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງລັດຖະບານ

ມາດຕາ 5(ໃໝ່). ໂຄງປະກອບກົງຈັກຂອງລັດຖະບານ

ກົງຈັກຂອງລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ປະກອບດ້ວຍສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ກະຊວງ ແລະອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ ຊຶ່ງຖືກຮັບຮອງເອົາໂດຍສະພາແຫ່ງຊາດ ຕາມການສະເໜີຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ.

ການກຳນົດໂຄງປະກອບກົງຈັກຂອງລັດຖະບານ ແມ່ນອີງໃສ່ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຕົວຈິງຂອງປະເທດໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 6(ໃໝ່). ໂຄງປະກອບຂອງລັດຖະບານ

ລັດຖະບານປະກອບດ້ວຍນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງ, ລັດຖະມົນຕີປະຈຳສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະຫົວໜ້າອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ.

ມາດຕາ 7(ໃໝ່). ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງລັດຖະບານ

ລັດຖະບານ ມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້ :

1. ປະຕິບັດລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ, ມະຕິຕົກລົງຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ, ລັດຖະບັນຍັດ ແລະລັດຖະດຳລັດຂອງປະທານປະເທດ, ຈັດຕັ້ງໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ກົດໝາຍ, ສຶກສາອົບຮົມສະຕິເຄົາລົບ ແລະປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍ; ກຳນົດບັນ ດາມາດຕະການປົກປ້ອງສິດ ແລະຜົນປະ ໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງປະຊາຊົນ;
2. ກຳນົດແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດປະຈຳປີ ແລ້ວນຳສະເໜີສະພາແຫ່ງຊາດພິຈາລະນາ ແລະ ຮັບຮອງເອົາ;

3. ຄຸ້ມຄອງຢ່າງເປັນເອກະພາບການກໍ່ສ້າງ, ການຂະຫຍາຍພື້ນຖານເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ, ວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ, ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍການເງິນ, ເງິນຕາ, ຮັບປະກັນ ການນຳໃຊ້ຊັບສິນບັດຂອງຊາດຢ່າງມີປະສິດທິພາບ, ປົກປ້ອງຊັບສິນບັດຂອງລັດ, ລວມໝູ່ ແລະ ບຸກຄົນບິນພື້ນຖານລັດຖະທຳມະນູນ ແລະກົດໝາຍ;
4. ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ, ຕໍ່ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ໃນເວລາທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດບໍ່ໄດ້ເປີດກອງປະຊຸມ ແລະລາຍງານຕໍ່ປະທານປະເທດ;
5. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະສະເໜີຮ່າງກົດໝາຍຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງ, ສະເໜີຮ່າງລັດຖະບັນຍັດຕໍ່ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອພິຈາລະນາ;
6. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະສະເໜີຮ່າງລັດຖະດຳລັດຕໍ່ປະທານປະເທດ ເພື່ອພິຈາລະນາ ຕົກລົງ;
7. ອອກດຳລັດ, ມະຕິຕົກລົງກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງລັດ, ຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລຢີ, ການສ້າງ ແລະນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ການປົກປັກຮັກສາ ແລະນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະຊັບພະຍາກອນ ອື່ນໆ, ການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານການຕ່າງປະເທດ;
8. ຈັດຕັ້ງ, ຊີ້ນຳ, ອຳນວຍຄວບຄຸມ ແລະກວດກາການເຄື່ອນໄຫວຂອງບັນດາ ຂະແໜງການ ແລະອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ມີປະສິດທິ ພາບ ແລະຖືກຕ້ອງ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
9. ຈັດຕັ້ງ, ຄຸ້ມຄອງພົນລະເມືອງຢ່າງເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
10. ເພີ່ມທະວີການປັບປຸງ ແລະກວດກາວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບທົ່ວປວງຊົນ ແລະຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ, ກໍ່ສ້າງກຳລັງປະກອບອາວຸດປະຊາຊົນ, ປະຕິບັດຄຳສັ່ງລະດົມພົນ, ກຳນົດມາດຕະການຕ່າງໆທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາປະເທດຊາດ;
11. ງົດການປະຕິບັດ, ລົບລ້າງ ຫລືຍົກເລີກຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ແລະ ແຈ້ງການຂອງກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການອື່ນໆທີ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ ແລະອົງ ການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ຂັດກັບລະບຽບກົດໝາຍ;
12. ຕົກລົງສ້າງຕັ້ງ, ຍຸບເລີກ ແລະກຳນົດເຂດແດນຂອງເມືອງ ແລະເທດສະບານ ຕາມການສະເໜີຂອງເຈົ້າແຂວງ ຫລືເຈົ້າຄອງນະຄອນ;
13. ຈັດຕັ້ງດຳເນີນການກວດກາ, ກວດການຂອງລັດ, ຕ້ານການລະເມີດລະບຽບ ກົດໝາຍ, ການສໍ້ລາດບັງຫລວງ ແລະປະກົດການຫຍໍ້ທໍ້ອື່ນໆ; ພິຈາລະນາ ແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງທຸກ ຫລືຄຳສະເໜີຂອງປະຊາຊົນ ກ່ຽວກັບການກະທຳທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງພະນັກງານ, ລັດຖະກອນ ແລະອົງການບໍລິຫານລັດຂຶ້ນຕ່າງໆ ບິນພື້ນຖານລະບຽບກົດໝາຍ;

14. ພົວພັນ, ຮ່ວມມື, ເຈລະຈາ, ເຊັນລິນທິສັນຍາ ແລະສັນຍາກັບຕ່າງປະເທດ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານການຕ່າງປະເທດ, ການປະຕິບັດສັນທິສັນຍາ ແລະສັນຍາທີ່ໄດ້ເຊັນກັນແລ້ວ;

15. ປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ອື່ນໆທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລັດຖະທຳມະນູນ ແລະລະບຽບ ກົດໝາຍ.

ໝວດທີ III

ກອງປະຊຸມລັດຖະບານ

ມາດຕາ 8 (ໃໝ່). ກອງປະຊຸມລັດຖະບານ

ກອງປະຊຸມລັດຖະບານ ເປີດຂຶ້ນເດືອນລະເທື່ອ ໂດຍແມ່ນນາຍົກລັດຖະມົນຕີເປັນຜູ້ຮຽກໂຮມ ແລະເປັນປະທານ ຍົກເວັ້ນໃນກໍລະນີທີ່ປະທານປະເທດເຂົ້າຮ່ວມຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 10 (ໃຫມ່)ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້. ກອງປະຊຸມລັດຖະບານຈະເປີດຂຶ້ນໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອມີ

ສະມາຊິກລັດຖະບານເຂົ້າຮ່ວມຢ່າງໜ້ອຍ ສອງສ່ວນສາມ ຂອງຈຳນວນສະມາຊິກທັງໝົດ.

ສະມາຊິກລັດຖະບານມີພັນທະ ແລະ ໜ້າທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມລັດຖະບານທຸກ ຄັ້ງ. ນອກຈາກນັ້ນ ອາດເຊີນຜູ້ອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມລັດຖະບານກໍໄດ້. ສຳລັບຜູ້ທີ່ບໍ່ແມ່ນສະມາຊິກລັດຖະບານນັ້ນ ມີສິດປະກອບຄວາມຄິດຄວາມເຫັນຕໍ່ກອງປະຊຸມ ແຕ່ບໍ່ມີສິດລົງຄະແນນສຽງ. ກອງປະຊຸມລັດຖະບານພິຈາລະນາຕົກລົງບັນຫາຫລືລົງມະຕິ ໂດຍຖືເອົາຕາມສຽງສ່ວນຫລາຍ. ຖ້າຫາກມີສຽງເທົ່າກັນນັ້ນ ສຽງຂອງປະທານກອງ ປະຊຸມເປັນອັນຕັດສິນ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນ ແລະຮີບດ່ວນອາດຈະເປີດກອງປະຊຸມສະໄໝວິສາມັນ ກໍໄດ້ ຕາມການຕົກລົງຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຫລືຕາມການສະເໜີຂອງສະມາຊິກລັດຖະບານຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງສ່ວນສາມຂອງຈຳນວນສະມາຊິກທັງໝົດ.

ໃນກອງປະຊຸມລັດຖະບານທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນ ລັດຖະບານຍັງຮຽກໂຮມເຈົ້າແຂວງ ແລະເຈົ້າຄອງນະຄອນເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມນຳປຶ້ມສອງເທື່ອ ເພື່ອກວດກາ ແລະຊີ້ນຳການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ.

ກອງປະຊຸມແຕ່ລະຄັ້ງຕ້ອງເຮັດບົດບັນທຶກ ຊຶ່ງເຊັນຢັ້ງຢືນໂດຍປະທານກອງປະຊຸມ ແລ້ວສົ່ງໃຫ້ສະມາຊິກລັດຖະບານ ແລະພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຊາບ ແລະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ມາດຕາ 9 (ໃໝ່). ບັນຫາທີ່ຕ້ອງນຳເຂົ້າກອງປະຊຸມລັດຖະບານ

ບັນຫາທີ່ຕ້ອງນຳເຂົ້າພິຈາລະນາ ແລະຕົກລົງໃນກອງປະຊຸມລັດຖະບານມີດັ່ງນີ້ :

1. ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງລັດ;
2. ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແລະການດັດແກ້ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດປະຈຳປີ;
3. ຮ່າງກົດໝາຍ, ຮ່າງລັດຖະບັນຍັດ, ຮ່າງລັດຖະດຳລັດ ແລະຮ່າງດຳລັດ;
4. ການສ້າງຕັ້ງ, ການຍຸບເລີກ, ການໂຮມ, ການແຍກກະຊວງ, ອົງການທຽບ ເທົ່າກະຊວງ, ແຂວງ, ນະຄອນ ແລະເຂດພິເສດ, ການກຳນົດເຂດແດນ ແຂວງ, ນະຄອນ ແລະເຂດພິເສດ ກ່ອນນຳສະເໜີສະພາແຫ່ງຊາດພິຈາລະນາ ແລະຮັບຮອງ;

5. ການສ້າງຕັ້ງ, ການຍຸບເລີກ, ການໂຮມ, ການແຍກ ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ຂຶ້ນໂດຍກົງກັບ ລັດຖະບານ;
6. ການສ້າງຕັ້ງ, ການຍຸບເລີກ, ການໂຮມ, ການແຍກ ຫລືການກຳນົດເຂດແດນຂອງເມືອງ ແລະເທດສະບານ;
7. ບົດສະຫລຸບການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງລັດຖະບານ;
8. ການປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະການພົວພັນຕ່າງປະເທດ;
9. ເນື້ອໃນການເຈລະຈາ, ສົນທິສັນຍາ ແລະສັນຍາກັບຕ່າງປະເທດ;
10. ບົດລາຍງານຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະຕໍ່ປະທານປະເທດ.

ນອກຈາກບັນຫາທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້ແລ້ວ ກອງປະຊຸມລັດຖະບານຈະນຳເອົາ ບັນ ຫາອື່ນທີ່ ສຳຄັນ ແລະຈຳເປັນມາພິຈາລະນາກໍໄດ້.

ມາດຕາ 10(ໃໝ່). ກອງປະຊຸມພິເສດຂອງລັດຖະບານ

ກອງປະຊຸມພິເສດຂອງລັດຖະບານ ແມ່ນກອງປະຊຸມສະມາຊິກລັດຖະບານ ໂດຍການຮຽກ ໂຮມ ແລະເປັນປະທານຂອງປະທານປະເທດ ຊຶ່ງສາມາດເປີດຂຶ້ນໄດ້ທຸກເວລາ ເມື່ອປະເທດຊາດຕົກ ຢູ່ໃນສະພາວະວິກິດການຮ້າຍແຮງທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ, ໄພທຳມະຊາດ ຫລືໃນ ສະພາວະສຸກເສີນທາງດ້ານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະການພົວພັນກັບຕ່າງປະເທດ.

ໝວດທີ IV

ພາລະບົດບາດ, ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ມາດຕາ 11(ໃໝ່). ພາລະບົດບາດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເປັນຫົວໜ້າລັດຖະບານ, ຊຶ່ງນຳ ແລະອຳນວຍຄວບຄຸມການ ເຄື່ອນ ໄຫວວຽກງານຂອງລັດຖະບານ ແລະອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ.

ມາດຕາ 12(ໃໝ່). ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້ :

1. ຮຽກໂຮມ ແລະເປັນປະທານກອງປະຊຸມລັດຖະບານ;
2. ຊຶ່ງນຳ ແລະອຳນວຍຄວບຄຸມວຽກງານຂອງລັດຖະບານ, ກວດກາການປະຕິ ບັດມະຕິຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ, ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມລັດຖະບານ ແລະການ ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ແຂວງ, ນະ ຄອນ ແລະອົງການອື່ນໆ ທີ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະ ບານ;

3. ສະເໜີແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫລືປົດຕຳແໜ່ງຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ລັດຖະ ມົນຕີ ວ່າການກະຊວງ, ລັດຖະມົນຕີປະຈຳສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ຫົວ ໜ້າອົງ ການທຽບເທົ່າກະຊວງ ຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ;
4. ສະເໜີປະທານປະເທດແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຕາງໜ້າທີ່ມີອຳນາດເຕັມຂອງສາທາລະນະ ລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໄປປະຈຳ ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຫລືຮຽກຄືນ;
5. ສະເໜີປະທານປະເທດແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫລືປົດຕຳແໜ່ງເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າ ຄອງນະຄອນ ແລະສະເໜີເລື່ອນຊັ້ນ ຫລືປົດຊັ້ນນາຍພົນຢູ່ໃນກຳລັງປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະ ຫງົບ;
6. ແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫລືປົດຕຳແໜ່ງລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການກະຊວງ, ລັດຖະ ມົນຕີຊ່ວຍ ປະຈຳສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ຮອງຫົວໜ້າອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າທະບວງ, ຫົວໜ້າກົມ, ຮອງເຈົ້າແຂວງ, ຮອງເຈົ້າຄອງນະຄອນ, ເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ, ຫົວໜ້າອົງການທີ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ ແລະຕຳແໜ່ງທຽບເທົ່າອື່ນໆ;
7. ເລື່ອນຊັ້ນ ຫລືປົດຊັ້ນພັນເອກຢູ່ໃນກຳລັງປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະ ຫງົບ;
8. ອອກດຳລັດ, ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ ແລະຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍ ແລະແຜນການຂອງລັດຖະບານ; ອອກດຳລັດ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ທະບວງ ແລະອົງການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ;
9. ລາຍງານປະຈຳປີ ກ່ຽວກັບການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງລັດຖະບານຕໍ່ສະພາແຫ່ງ ຊາດ, ຄະນະ ປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດໃນເວລາທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດບໍ່ໄດ້ເປີດກອງ ປະຊຸມ ແລະລາຍ ງານຕໍ່ປະທານປະເທດ;
10. ມອບສິດ ແລະໜ້າທີ່ໃຫ້ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີທ່ານໃດທ່ານໜຶ່ງວ່າການແທນ ໃນເວລາຕິດຂັດ;
11. ລາອອກຈາກຕຳແໜ່ງ ເມື່ອເຫັນວ່າຕົນບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ໄດ້ຍ້ອນເຫດ ຜົນທາງດ້ານສຸຂະພາບ ຫລືດ້ວຍເຫດຜົນອື່ນໆ;
12. ປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ລະບຽບກົດ ໝາຍ.

ມາດຕາ 13(ໃໝ່). ການແຕ່ງຕັ້ງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ຫລືປົດຕຳແໜ່ງ ໂດຍປະທານປະເທດ ພາຍຫລັງທີ່ສະພາ ແຫ່ງຊາດໄດ້ຮັບຮອງເອົາແລ້ວ.

ມາດຕາ 14(ໃໝ່). ພາລະບົດບາດຂອງຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ມີພາລະບົດບາດເປັນຜູ້ຊ່ວຍວຽກນາຍົກລັດຖະມົນຕີໃນການນຳພາ, ອຳນວຍຄວບຄຸມວຽກງານລວມຂອງລັດຖະບານ, ຮັບຜິດຊອບວຽກງານໃດ ໜຶ່ງ ຕາມການ

ມອບໝາຍຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ. ເມື່ອນາຍົກລັດຖະມົນຕີຕິດຂັດແມ່ນຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍເປັນຜູ້ວ່າການແທນ.

ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ມີສິດລາອອກຈາກຕຳແໜ່ງ ເມື່ອເຫັນວ່າຕົນບໍ່ສາມາດ ປະຕິບັດ ໜ້າທີ່ໄດ້ຍ້ອນເຫດຜົນທາງດ້ານສຸຂະພາບ ຫລືດ້ວຍເຫດຜົນອື່ນໆ.

ມາດຕາ 15 (ໃໝ່). ການແຕ່ງຕັ້ງຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ຫລືປົດຕຳແໜ່ງໂດຍປະທານປະເທດ ພາຍຫລັງທີ່ສະພາ ແຫ່ງຊາດໄດ້ຮັບຮອງເອົາແລ້ວ.

ໝວດທີ V

ສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ມາດຕາ 16 (ໃໝ່). ພາລະບົດບາດຂອງສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແມ່ນອົງການຈັດຕັ້ງໃນໂຄງປະກອບກົງຈັກຂອງລັດ ຖະບານ, ມີພາລະບົດບາດເປັນເສນາທິການໃຫ້ລັດຖະບານ, ເປັນຜູ້ປະສານງານ ແລະຄົ້ນ ຄວ້າສະຫລຸບສັງລວມບັນຫາ ຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານຂອງລັດຖະບານ; ຄົ້ນຄວ້າ ແລະສ້າງເງື່ອນໄຂອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃນການປະຕິບັດວຽກງານຂອງລັດຖະ ບານ, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະອົງການອື່ນໆທີ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 17 (ໃໝ່). ໂຄງປະກອບກົງຈັກຂອງສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ປະກອບດ້ວຍຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດ ຖະມົນຕີ, ຄະນະເລຂາທິການລັດຖະບານ, ທະບວງ ແລະອົງການທີ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 18 (ໃໝ່). ໂຄງປະກອບບຸກຄະລາກອນຂອງສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຊຶ່ງຢູ່ພາຍໃຕ້ຄວາມຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ມີຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ລັດຖະມົນຕີປະຈຳສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນ ຕີ, ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍ ປະຈຳສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ຫົວໜ້າ ແລະຮອງຫົວໜ້າ ຫ້ອງວ່າການ, ຫົວໜ້າ ແລະຮອງ ຫົວໜ້າຄະນະເລຂາທິການລັດຖະບານ, ຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າທະບວງ, ຫົວໜ້າ ແລະຮອງ ຫົວໜ້າອົງການທີ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ, ຫົວໜ້າ ແລະຮອງຫົວໜ້າກົມ, ຫົວໜ້າ ແລະຮອງຫົວໜ້າ ພະ ແນກ ແລະພະນັກງານວິຊາການ.

ມາດຕາ 19 (ໃໝ່). ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້ :

1. ກະກຽມ, ບັນທຶກ ແລະແຈ້ງຜົນຂອງກອງປະຊຸມລັດຖະບານ;

2. ສະຫລຸບສັງລວມ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນຂ່າວສານທັງພາຍໃນ ແລະຕ່າງປະເທດ ເພື່ອລາຍງານໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ ແລະນາຍົກລັດຖະມົນຕີ;
3. ຄົ້ນຄວ້າ ວິໄຈ ບັນຫາຕ່າງໆ ແລະສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເພື່ອກຳນົດນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາ ແລະກົນໄກການຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ, ປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ການຕ່າງປະເທດ, ການປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນແຫ່ງຊາດ ແລະຄວາມສົມດູນ ຂອງສິ່ງແວດລ້ອມ;
4. ຄຸ້ມຄອງຂົງເຂດວຽກງານຕ່າງໆທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບກະຊວງ ແລະອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ;
5. ສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະບັນດາອົງການທີ່ສັງກັດສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ;
6. ພົວພັນ, ປະສານງານກັບຫ້ອງວ່າການສູນກາງພັກ, ຫ້ອງວ່າການສະພາແຫ່ງຊາດ, ຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານປະທານປະເທດ, ບັນດາກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ແຂວງ, ນະຄອນ, ແນວລາວສ້າງຊາດ ແລະອົງການຈັດຕັ້ງມະ ຫາຊົນຂັ້ນສູນກາງ, ເພື່ອຄວາມເປັນເອກະພາບໃນການອຳນວຍ, ຄວບຄຸມວຽກງານລວມຂອງລັດຖະບານ;
7. ປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມການມອບໝາຍຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລັດຖະທຳມະນູນ ແລະລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 20 (ໃໝ່). ພາລະບົດບາດຂອງລັດຖະມົນຕີປະຈຳສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ລັດຖະມົນຕີປະຈຳສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແມ່ນສະມາຊິກລັດຖະບານ, ເປັນເສນາທິການໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ, ຮັບຜິດຊອບວຽກງານໃດໜຶ່ງ ຕາມການມອບໝາຍຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ.

ມາດຕາ 21 (ໃໝ່). ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງລັດຖະມົນຕີປະຈຳສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ລັດຖະມົນຕີປະຈຳສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີມີ ສິດ ແລະໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້ :

1. ນຳເອົາມະຕິຂອງກອງປະຊຸມລັດຖະບານໄປຜັນຂະຫຍາຍ ແລະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນຂົງເຂດວຽກງານທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ;
2. ຊີ້ນຳ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການໃນຂົງເຂດວຽກງານທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ;
3. ອອກຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ແລະແຈ້ງການ ແນໃສ່ເພີ່ມທະວີປະສິດ ທິພາບໃນຂົງເຂດວຽກງານທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ;
4. ງົດການປະຕິບັດ, ລົບລ້າງ ຫລືຍົກເລີກຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ແລະ ແຈ້ງການຂອງອົງການຈັດຕັ້ງຂັ້ນລຸ່ມ ທີ່ຂຶ້ນກັບຂົງເຂດວຽກງານທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ ແລະມີສິດສະເໜີດັດແປງ ຫລືຍົກເລີກນິຕິກຳຂອງຂະແໜງການອື່ນ ຫລືຂອງແຂວງ, ນະຄອນ ທີ່ຂັດກັບລະບຽບຫລັກການຂອງຂົງເຂດວຽກງານທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ ຫລືຂັດກັບລະບຽບກົດໝາຍ;
5. ວາງມາດຕະການອັນຈຳເປັນ ເພື່ອປະຕິບັດແຜນການປະຈຳປີ;

6. ສະເໜີຮ່າງກົດໝາຍ, ຮ່າງລັດຖະບັນຍັດ, ຮ່າງລັດຖະດຳລັດ ແລະຮ່າງດຳລັດ ກ່ຽວກັບ ຂະແໜງການຂອງຕົນຕໍ່ລັດຖະບານ;
7. ແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫລືປົດຕຳແໜ່ງຮອງຫົວໜ້າກົມ; ຫົວໜ້າ ແລະຮອງຫົວ ໜ້າພະແນກ ຂອງກົມ;
8. ພົວພັນ ຮ່ວມມື, ເຊັນສັນຍາ ແລະອະນຸສັນຍາກັບຕ່າງປະເທດ ຕາມການ ມອບໝາຍຂອງ ລັດຖະບານ;
9. ລາອອກຈາກຕຳແໜ່ງ ເມື່ອເຫັນວ່າຕົນບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ໄດ້ ຍ້ອນເຫດ ຜົນທາງ ດ້ານສຸຂະພາບ ຫລື ດ້ວຍເຫດຜົນອື່ນໆ;
10. ປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມການມອບໝາຍຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຫລືຕາມທີ່ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລັດຖະທຳມະນູນ ແລະລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 22 (ໃໝ່). ພາລະບົດບາດຂອງລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍປະຈຳສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍປະຈຳສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ມີພາລະບົດບາດເປັນເສ ນາທິການໃຫ້ ແກ່ລັດຖະບານ ແລະຮັບຜິດຊອບວຽກງານໃດໜຶ່ງຕາມການມອບໝາຍຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຫລືລັດຖະມົນຕີປະຈຳສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ.

ອາຍຸການຂອງລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍ ປະຈຳສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີເທົ່າກັບອາ ຍຸການຂອງ ລັດຖະບານ.

ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍປະຈຳສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ມີສິດລາອອກຈາກຕຳແໜ່ງ ເມື່ອເຫັນວ່າ ຕົນບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ໄດ້ ຍ້ອນເຫດຜົນທາງດ້ານສຸຂະພາບ ຫລືດ້ວຍເຫດ ຜົນອື່ນໆ.

ໝວດທີ VI

ກະຊວງ ແລະອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ

ມາດຕາ 23(ໃໝ່). ທີ່ຕັ້ງ ແລະພາລະບົດບາດຂອງກະຊວງ ແລະອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ

ກະຊວງ ແລະອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ ແມ່ນກົງຈັກຂອງລັດຖະບານ ມີພາລະບົດບາດເປັນ ເສນາທິການໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ ແລະຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກກ່ຽວກັບຂະແໜງການ ຂອງຕົນໃນຂອບ ເຂດທົ່ວປະເທດ.

ມາດຕາ 24 (ໃໝ່). ໂຄງປະກອບກົງຈັກຂອງກະຊວງ ແລະອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ

ກະຊວງ ແລະອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ ປະກອບດ້ວຍຫ້ອງການກະຊວງ, ຫ້ອງ ການອົງການ ທຽບເທົ່າກະຊວງ, ກົມ, ພະແນກ, ສະຖາບັນ ແລະຫົວໜ່ວຍວິຊາການຕ່າງໆ ຊຶ່ງກຳນົດໂດຍ ດຳລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ.

ມາດຕາ 25 (ໃໝ່). ໂຄງປະກອບບຸກຄະລາກອນຂອງກະຊວງ ແລະອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ

ກະຊວງ ແລະອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ ປະກອບມີລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງ, ຫົວໜ້າອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການກະຊວງ, ຮອງຫົວໜ້າອົງການ ທຽບເທົ່າກະຊວງ; ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການ; ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າກົມ; ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າພະແນກ; ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າສະຖາບັນ; ຫົວໜ້າ ແລະຮອງຫົວໜ້າຂອງຫົວ ໜ່ວຍວິຊາການ ແລະພະນັກງານວິຊາການ.

ມາດຕາ 26 (ໃໝ່). ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງ ແລະອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ

ກະຊວງ ແລະອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້ :

1. ຄົ້ນຄວ້າຮ່າງນະໂຍບາຍ ແລະແຜນຍຸດທະສາດຂອງຂະແໜງການຕົນ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ;
2. ຄົ້ນຄວ້າຫັນເອົານະໂຍບາຍ, ແຜນການ, ມະຕິຕົກລົງຂອງລັດຖະບານມາເປັນ ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະໂຄງການລະອຽດຂອງຂະແໜງການຕົນ ພ້ອມທັງ ຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
3. ສະເໜີປັບປຸງ ຫລືສ້າງຮ່າງກົດໝາຍ, ຮ່າງລັດຖະບັນຍັດ, ຮ່າງລັດຖະດຳລັດ, ຮ່າງດຳລັດ ຕໍ່ລັດຖະບານ; ອອກຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ແລະແຈ້ງການ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກໃນຂະແໜງການຂອງຕົນ;
4. ຊີ້ນຳ ແລະຄຸ້ມຄອງຕາມສາຍຕັ້ງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ແລະບຸກ ຄະລາກອນຂອງຂະແໜງການຕົນ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ;
5. ສ້າງບຸກຄະລາກອນໃນຂະແໜງການຂອງຕົນ;
6. ພົວພັນວຽກງານກັບຕ່າງປະເທດ ຕາມການມອບໝາຍຂອງລັດຖະບານ;
7. ກວດກາ ແລະສະຫລຸບສັງລວມສະພາບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຂະແໜງ ການຂອງຕົນ ແລ້ວລາຍງານຕໍ່ລັດຖະບານ ແລະນາຍົກລັດຖະມົນຕີ;
8. ປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ອື່ນໆ ທີ່ລັດຖະບານມອບໝາຍໃຫ້ສະເພາະ ແລະ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລັດຖະທຳມະນູນ ແລະລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 27 (ໃໝ່). ພາລະບົດບາດຂອງລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງ ແລະຫົວໜ້າອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ

ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງ, ຫົວໜ້າອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ ແມ່ນສະມາຊິກ ລັດຖະບານ, ເປັນຫົວໜ້າຂະແໜງການ, ເປັນເສນາທິການໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ ໃນການຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກໃນຂະແໜງການຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 28 (ໃໝ່). ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງ ແລະຫົວໜ້າອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ

ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງ ແລະຫົວໜ້າອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ນຳເອົາມະຕິຂອງກອງປະຊຸມລັດຖະບານໄປຜັນຂະຫຍາຍ ແລະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນຂະແໜງການຂອງຕົນ;
2. ຊີ້ນຳ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະກວດກາການປະຕິບັດວຽກງານຂອງຂະແໜງການຕົນ;
3. ອອກຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ແລະແຈ້ງການແນໃສ່ເພີ່ມທະວີປະສິດທິພາບ ໃນການຈັດຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວຂອງການຄຸ້ມຄອງຕາມຂະແໜງການ;
4. ງົດການປະຕິບັດ, ລົບລ້າງ ຫຼືຍົກເລີກຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ແລະແຈ້ງການຂອງອົງການຈັດຕັ້ງຂັ້ນລຸ່ມທີ່ຂັ້ນກັບຂະແໜງການຂອງຕົນ ແລະມີສິດສະເໜີ ດັດແປງ, ງົດການປະຕິບັດ, ລົບລ້າງ ຫຼືຍົກເລີກນິຕິກຳຂອງຂະແໜງການ ອື່ນ ຫຼືຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ຂັດກັບລະບຽບຫຼັກການຂອງຂະແໜງການ ຕົນ ຫຼືຂັດກັບລະບຽບກົດໝາຍ;
5. ວາງມາດຕະການອັນຈຳເປັນ ເພື່ອປະຕິບັດແຜນການປະຈຳປີ;
6. ສະເໜີປັບປຸງ ຫຼືສ້າງຮ່າງກົດໝາຍ, ຮ່າງລັດຖະບັນຍັດ, ຮ່າງລັດຖະດຳລັດ ແລະ ຮ່າງ ດຳລັດກ່ຽວກັບຂະແໜງການຂອງຕົນຕໍ່ລັດຖະບານ;
7. ແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫຼືປົດຕຳແໜ່ງຮອງຫົວໜ້າອົງການ, ຮອງຫົວໜ້າກົມ; ຫົວໜ້າ ພະແນກ ແລະຮອງຫົວໜ້າພະແນກ, ຫົວໜ້າ ແລະຮອງຫົວໜ້າຫົວໜ່ວຍວິຊາການ.
ແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫຼືປົດຕຳແໜ່ງຫົວໜ້າ ແລະຮອງຫົວໜ້າພະແນກຂັ້ນແຂວງ, ຫົວໜ້າອົງການຂັ້ນເມືອງຂອງຂະແໜງການຕົນ ໂດຍມີການລິມະທັບກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ;
8. ມອບວຽກງານໃດໜຶ່ງໃຫ້ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການກະຊວງ, ຮອງຫົວໜ້າອົງການ ທຽບເທົ່າກະຊວງຮັບຜິດຊອບ; ມອບໃຫ້ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການກະຊວງ, ຮອງ ຫົວໜ້າອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງທ່ານໃດທ່ານໜຶ່ງວ່າການແທນ ໃນເວລາຕິດຂັດ;
9. ພົວພັນຮ່ວມມື, ເຊັນສັນຍາ ແລະອະນຸສັນຍາກັບຕ່າງປະເທດ ຕາມການມອບ ໝາຍຂອງ ລັດຖະບານ;
10. ລາອອກຈາກຕຳແໜ່ງ ເມື່ອເຫັນວ່າຕົນບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ໄດ້ ຍ້ອນເຫດຜົນ ທາງດ້ານສຸຂະພາບ ຫຼືດ້ວຍເຫດຜົນອື່ນໆ;
11. ປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ອື່ນໆຕາມການມອບໝາຍຂອງລັດຖະບານ ຫຼືຕາມທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ໃນລັດຖະທຳມະນູນ ແລະລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 29 (ໃໝ່). ພາລະບົດບາດຂອງລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການກະຊວງ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ

ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການກະຊວງ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງມີພາ ລະບົດບາດເປັນຜູ້ຊ່ວຍວຽກລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງ, ຫົວໜ້າອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງໃນການນຳພາ, ອຳນວຍຄວບຄຸມວຽກງານລວມຂອງກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ; ຮັບຜິດຊອບວຽກງານໃດໜຶ່ງ ຕາມການມອບໝາຍຂອງລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງ, ຫົວ ໜ້າ ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ.

ອາຍຸການຂອງລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການກະຊວງ ແລະຮອງຫົວໜ້າອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ ເທົ່າກັບອາຍຸການຂອງລັດຖະບານ.

ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການກະຊວງ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ ມີສິດລາອອກ ຈາກຕຳແໜ່ງ ເມື່ອເຫັນວ່າຕົນບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ໄດ້ຍ້ອນເຫດຜົນທາງດ້ານສຸຂະພາບ ຫລື ດ້ວຍ ເຫດຜົນອື່ນໆ.

ໝວດທີ VII

ລະບອບວິທີເຮັດວຽກຂອງລັດຖະບານ

ມາດຕາ 30 (ໃໝ່). ວິທີເຮັດວຽກຂອງລັດຖະບານ

ລັດຖະບານເຮັດວຽກຕາມຫຼັກການລວມສູນປະຊາທິປະໄຕ ໂດຍມີການສົມທົບລະຫວ່າງ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງໝູ່ຄະນະ ກັບການຍົກສູງຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງບຸກຄົນ. ລັດຖະບານຖືເອົາ ກອງປະຊຸມເປັນຮູບການຕົ້ນຕໍໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 31. ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງສະມາຊິກລັດຖະບານ

ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ ສະມາຊິກລັດຖະບານຕ້ອງເຄົາລົບພາລະບົດບາດ, ໜ້າທີ່ ຂອງກັນ ແລະກັນ, ພ້ອມທັງປະສານສົມທົບກັນ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີບັນຫາບໍ່ເປັນເອກະພາບລະຫວ່າງສະມາຊິກດ້ວຍກັນ ໃຫ້ນຳສະເໜີຕໍ່ນາຍົກລັດ ຖະມົນຕີ ເພື່ອພິຈາລະນາແກ້ໄຂ.

ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຕ່າງປະເທດສະມາຊິກລັດຖະບານ ຕ້ອງຂໍຄວາມເຫັນຈາກນາຍົກ ລັດຖະມົນຕີ.

ມາດຕາ 32 (ໃໝ່). ການພົວພັນກັບສະພາແຫ່ງຊາດ

ລັດຖະບານ ມີພັນທະລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວປະຈຳປີຂອງຕົນຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ, ສະເໜີຜ່ານ ແຜນຍຸດທະສາດແຫ່ງການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະແຜນງົບປະມານ ແຫ່ງລັດ, ການດັດແກ້ ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ເພື່ອໃຫ້ສະພາແຫ່ງຊາດພິຈາລະນາ ແລະ ຮັບຮອງເອົາ, ອະທິບາຍ ແກ້ຂໍ້ຂ້ອງ ໃຈ, ຕອບການຊັກຖາມຂອງສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງລັດຖະບານ ຫລືຂອງສະມາຊິກລັດຖະບານທ່ານໃດທ່ານ ໜຶ່ງ.

ໃນເວລາສະພາແຫ່ງຊາດບໍ່ເປີດກອງປະຊຸມ ລັດຖະບານມີພັນທະລາຍງານການ ເຄື່ອນໄຫວວຽກ ງານຂອງຕົນ ຕໍ່ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະສະໜອງຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ຕາມຄຳສະເໜີຂອງ ຄະນະ ປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ.

ໃນການພົວພັນວຽກງານກັບຕ່າງປະເທດ ຫລື ວຽກງານຢູ່ພາຍໃນປະເທດທີ່ສຳຄັນ ນັ້ນ ລັດຖະບານ ຈະຕ້ອງຂໍຄວາມເຫັນດີຈາກສະພາແຫ່ງຊາດເສຍກ່ອນ. ໃນການພົວພັນກັບຕ່າງປະເທດ ຖ້າຫາກໄດ້ມີການ

ເຊັ່ນສິນທິສັນຍາ ຫລືສັນຍາທີ່ຕ້ອງໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ຕາມກົດໝາຍນັ້ນ ລັດຖະບານ ຕ້ອງນຳສະເໜີຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອພິຈາລະນາຕົກລົງ.

ມາດຕາ 33 (ໃໝ່). ການພົວພັນກັບປະທານປະເທດ

ລັດຖະບານ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນຕໍ່ປະທານປະເທດ. ກອງປະຊຸມພິເສດຂອງລັດຖະບານ ແມ່ນປະທານປະເທດເປັນຜູ້ຮຽກໂຮມ ແລະເປັນປະທານ.

ມາດຕາ 34 (ໃໝ່). ການພົວພັນກັບສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ແລະອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ

ລັດຖະບານປະສານສົມທົບກັບສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ແລະ ອົງການໄອຍະການ ປະຊາຊົນສູງສຸດໃນ ການຕິດຕາມກວດກາການປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະສະກັດກັ້ນສິ່ງຫຍໍ້ທໍ່ຕ່າງໆໃນສັງຄົມ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຈຳເປັນ ລັດຖະບານອາດຈະເຊີນປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ແລະ ໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມລັດຖະບານກໍໄດ້.

ມາດຕາ 35 (ໃໝ່). ການພົວພັນກັບແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ແລະອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ

ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານມີປະສິດທິຜົນ ລັດຖະບານປະສານ ສົມທົບກັບແນວລາວສ້າງຊາດ, ຄະນະຊາວໜຸ່ມປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ, ສະຫະພັນກຳມະບານລາວ, ສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ ແລະອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ເພື່ອປຶກສາຫາລື, ແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນ, ປຸກລະດົມຊຸກຍູ້ໃຫ້ອົງການຈັດຕັ້ງດັ່ງກ່າວເຂົ້າຮ່ວມໃນການຄຸ້ມຄອງລັດ, ຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ແຈ້ງທິດທາງວຽກງານ, ມະຕິກອງປະຊຸມ ຂອງລັດຖະບານ, ສະພາບການຕ່າງໆທີ່ສຳຄັນ, ຕອບຂໍ້ຂ້ອງໃຈ ແລະສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ໄດ້ເຄື່ອນໄຫວຕາມພາ ລະບົດບາດຂອງຕົນ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຈຳເປັນກໍອາດຈະເຊີນຜູ້ຕາງໜ້າຂອງແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມຂອງລັດຖະບານກໍໄດ້.

ມາດຕາ 36 (ໃໝ່). ການພິຈາລະນາແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງທຸກ ຫລືຄຳສະເໜີຂອງປະຊາຊົນ

ໃນການເຄື່ອນໄຫວປະຕິບັດວຽກງານຂອງຕົນ ລັດຖະບານ ແລະ ສະມາຊິກລັດຖະບານຕ້ອງຮັບຟັງຄວາມຄິດຄວາມເຫັນຂອງປະຊາຊົນ.

ລັດຖະບານພິຈາລະນາແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງທຸກ, ຄຳສະເໜີຂອງປະຊາຊົນກ່ຽວກັບການກະທຳທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງພະນັກງານ, ລັດຖະກອນ ແລະອົງການບໍລິຫານລັດຂັ້ນຕ່າງໆ ບົນພື້ນຖານລະບຽບກົດໝາຍ.

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 37. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດກົດໝາຍ ສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 38(ໃໝ່). ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ປຸງແທນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບເລກທີ 01/ 95, ລົງວັນທີ 8 ມີນາ 1995.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນປະທານປະເທດ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ